

1D

NEAUTORIZOVÁNO

ONE DIRECTION

Cesta ke slávě

DANNY WHITE

SVĚTOVÝ
BESTSELLER

1D

ONE DIRECTION

CESTA KE SLÁVĚ

1D

ONE DIRECTION

CESTA KE SLÁVĚ

DANNY WHITE

slovart

Copyright © Michael O'Mara Books Limited 2013
Translation © Jan Březovský & Tereza Nuckollsová 2013
Czech edition © Nakladatelství Slovart 2013
All rights reserved

One Direction. Cesta ke slávě
Z anglického originálu 1D: The One Direction Story
(Michael O'Mara Books Limited, 2013)
přeložili Jan Březovský a Tereza Nuckollsová
Redigoval Vratislav Kadlec
Korektury Marie Teplá
Editorka Kateřina Eliášová
Vydalo Nakladatelství Slovart, s. r. o., v roce 2013
Vydání první
Sazbu zhotovil Alias Press, s. r. o., Bratislava
Tisk Patria I, spol. s r. o., Prievidza

ISBN 978-80-7391-764-7

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.cz

OBSAH

ÚVOD	7
1 HARRY STYLES	11
2 LOUIS TOMLINSON	23
3 ZAYN MALIK	31
4 NIALL HORAN	39
5 LIAM PAYNE	49
6 JE NAČASE ČELIT HUDBĚ!	70
7 NAŽIVO!	107
8 CO Z NICH DĚLÁ HVĚZDY	143
9 AMERICKÝ SEN	165
10 CENA ZA SLÁVU	176
11 ŽIJ, DOKUD JSI MLADÝ	186
 Zdroje fotografií	 200

ÚVOD

Měsíc je v populární hudbě dlouhá doba, za kterou se může stát spousta věcí; jen se zeptejte skupiny One Direction! Liam, Louis, Niall, Harry a Zayn zažili během třiceti dubnových dní roku 2012 mezinárodní konflikt i intriky, úžasné úspěchy i trápení. Před pouhými dvěma lety byli obyčejnými britskými teenagery, kteří se nemohli dočkat, až jako jednotlivci zkusí své štěstí v soutěži *X Factor*. Od té doby jsou jejich životy všelijaké, jen ne obyčejné.

V tom zázračném dubnu je Michelle Obamová pozvala do Bílého domu. Oznámili, že budou koncertovat v nejprestižnější koncertní síni v Americe – v Madison Square Garden – a v rekordním čase ji vyprodali. Nahrávali ve studiu s kanadským králem popu Justinem Bieberem a zamilovaly se do nich i Spojené státy: objevili se v nejznámějších americ-

kých talkshow *The Today Show* a *Saturday Night Live*. Mezitím se však na jejich americký sen snesl stín – museli čelit soudní žalobě podané stejnojmennou skupinou z USA. Její členové pak dostávali dopisy, ve kterých jim rozzuření fanoušci britského jmenovce vyhrožovali smrtí.

Fantastický duben pokračoval a členové skupiny si to namířili k protinožcům. Tam ke svému potěšení zjistili, že Australanky a Novozélandanky je zbožňují úplně stejně jako Britky a Američanky. V Sydney se na ně sesypal dav rozvášněných fanynek, a jednou dokonce ječící teenagerky obklíčily mladíka, který neměl se skupinou nic společného, protože ho omylem pokládaly za člena One Direction. Když skupina zpřísnila bezpečnostní opatření, jedna australská fanyнка se nechala slyšet, že by klidně riskovala zastřelení, jen aby se k ní dostala blíž. V té době se také do dražby dostal toast, který z poloviny snědl Niall. Jeho cena se vyšplhala na téměř 100 000 liber.

Pak přišla zpráva, že se v Americe prodalo víc jak milion kopií debutového singlu, a kluci měli pořádný důvod k oslavám, protože každému z nich přibýly na účtu dva miliony liber. Louis se rozhodl, že si jako domácího mazlíčka pořídí opičku. A aby toho na jeden měsíc nebylo málo, objevil se ještě jeden důvod k radosti a jeden ke smutku: nejdřív je pochválila popová princezna Rihanna a vzápětí se do-

slechli, že Madonna prohlásila, že vůbec neví, co jsou zač. Než tenhle šílený měsíc skončil, členové skupiny se stihli vyfotit s koaly, vyděsili své fanoušky, když tiskem proběhla zpráva, že chytili chlamydiózu od koalů, kteří je pomohli, a zasurfovali si v Pacifiku. Ale ještě zbylo dost času na to, aby Niall prodělal otravu jídlem a dva ze členů skupiny si užili bungee jumping z výšky 192 metrů. Pak se vrátili do Británie, kde je, ostatně jako vždy, přivítaly tisíce nadšených fanynek.

Není divu, že šílenství, které skupinu One Direction obklopuje, bývá přirovnáváno k beatlemanii: jejich popularita je zkrátka nezměrná. Pojďme se ale pokusit popsat ji čísly: jsou první britskou popovou skupinou v historii, jejíž debut se dostal na první místo amerických hitparád. Stejně album se umístilo na první příčce i v Británii a dvanácti dalších zemích. Mají přes dvanáct milionů odběratelů na Twitteru a 3,6 milionů fanoušků na Facebooku. Jejich videa na YouTube mají víc než 204 milionů zhlédnutí. Mluvčí společnosti Google prozradil, že každý měsíc zadá do vyhledávače spojení One Direction 3,35 milionů lidí.

One Direction jsou bezpochyby nejúspěšnější chlapeckou skupinou v Británii a pravděpodobně i na celém světě. Příběh jejich cesty za úspěchem je fascinující a inspirativní.

1 HARRY STYLES

Když si členové skupiny One Direction mohli konečně na chvíli odpočinout od práce, vydechnout si a začít naplno vnímat úspěch, který zaznamenali, nikdo z nich jej nepřijal tak klidně a vyrovnaně jako Harry Styles. Harryho rozkošně nenucené vystupování není jen vyumělkovanou snahou o vytvoření pohodové image; on je opravdu pohodář do morku kostí. Jeho postoj prošel mnoha zkouškami: než se stal slavným, život mu uštedřil několik tvrdých ran. On jim ale vždycky čelil zpříma a s klidem, aniž by se zapotil.

Pro Harryho matku Anne Coxovou je stále těžké pochopit, že právě její syn dosáhl takové slávy a tolika profesních úspěchů. Pro všechny ostatní je to pěvecká hvězda z One Direction, celosvětově známá a neustále propíraná fanoušky i médii. Ale Anne

v něm vidí i něco jiného: „I když stojí na pódiu před miliony fanoušků, pořád je to můj malý chlapeček,“ říká.

Annin chlapeček se narodil 1. února 1994 jako její druhé dítě. V té době už měla dceru Gemmu. Když se podruhé stala matkou, měla neskutečnou radost, stejně jako poprvé. Svého milovaného syna pojmenovala Harry Edward. Tehdy ještě nikdo netušil, že se zrodila hvězda.

Dětství prožil Harry v Cheshiru, v severozápadní Anglii, kde hustou zástavbu měst a vesnic obklopují zelená pole a louky. V jedné takové vesnici, v Holmes Chapel, strávil Harry velkou část svého dětství. Je to příjemná vesnička, kde najdete vše potřebné, včetně zastávek autobusů, které sem dopravují ty, kteří zatouží vyměnit velkoměstský ruch Manchesteru za trochu čerstvého vzduchu. Cheshire bychom sotva mohli nazvat kolébkou umělců, přestože tam vyrůstali proslulí rockoví zpěváci Ian Curtis a Tim Burgess. Během castingu do *X Factoru* popsal Harry své bydliště jako „celkem nudné místo, kde se nic moc neděje“. Nicméně potom vážným tónem, ale s rošťáckým úsměvem dodal, že je „malebné“. Dnes je jedním z nejznámějších cheshirských rodáků.

Když Harry trochu povyrostl, poslali ho rodiče do mateřské školy Happy Days. Harry tvrdí, že si

školka své jméno zasloužila, protože tam opravdu strávil spoustu radostných dní. Bylo to malé zařízení, takže měl všechnu pozornost a péči, kterou potřeboval. Ve školce získal pověst dobře vychovaného chlapce, který si rád hraje s hračkami a i s ostatními dětmi. Vždycky miloval legraci. A byl kreativní: své umělecké sklony předváděl už jako malý u snídaně, když potravinářskými barvami maloval na toast, který potom snědl. Rodiče ho vždy v jeho uměleckých snahách podporovali, což je v rozvoji začínajícího umělce klíčový faktor. Časem se naučil žonglovat a zkoušel hrát na různé hudební nástroje. Odjakživa byl vtipný a zábavný, a tak ho bylo všude plno. „Vždycky se mu líbilo, když byl středem pozornosti, když dokázal lidi rozesmát,“ řekla Anne časopisu *NOW*. „Rozhodně se nestydí. Už odmalička uměl všechny kolem pobavit. Vždycky jsem si myslela, že skončí jako komediant.“

Když mu bylo sedm, jeho doposud převážně šťastný a radostný život náhle nabyl tmavších odstínů – rodiče mu oznámili, že se budou rozvádět. Okamžitě propukl v usedavý pláč. Oba rodiče velmi miloval, takže si neuměl představit, že by se měl každý z nich vydat jinou cestou. Ve věku sedmi let se tak Harry ocitl v obtížné situaci: byl dost starý na to, aby pochopil, jakou bolest mu odluka přinese, ale ne dost starý na to, aby se s tím dokázal vyrovnat.

Děti, které v podobném věku čelí takovým obtížným zvratům, obvykle zažívají smutek, stud, hořkost, zmatek, a dokonce i vztek, než se s danou situací vyrovnají.

Přestože svou reakci na rozvod Harry často na veřejnosti zlehčuje, je zřejmé, že mu rozvod rodičů ublížil a do určité míry také ovlivnil jeho další směřování. On sám tvrdí, že se s tím popasoval bez problémů a naučil se s novou situací žít. Jak ale později potvrdil, jako sedmiletý nemohl úplně pochopit, co se rodičům odehrává v hlavě. Rozvod pro něj znamenal spoustu životních změn. S matkou a sestrou se přestěhovali do venkovštější části Cheshiru. Žili nad hospodou, ve které Anne obsluhovala. Se změnami, které se v jeho životě odehrávaly, se ale Harry dokázal poprat. Našel si nového kamaráda Rega, který byl o něco starší než on, a začal se seznamovat s novým prostředím. Jedním z míst, která na svých toulkách objevil, byla mléčná farma několik kilometrů od jeho nového domova, kde dělávali vynikající zmrzlinu. A když se tam během svých výletů na kole na jednu zastavil, život byl vždy o něco radostnější.

Navzdory rozvodu rodičů byl Harry i nadále dítětem plným energie a nadšení. A místo aby se účastnil různých lumpáren (během školních let se zapletl jen do jedné bitky), pilně se učil. Zjistil, že mu jde angličtina a baví ho hodiny náboženství. Psal i vý-

borné slohové práce, za které často dostával skvělé známky. Protože byl extrovert každým coulem, těšil se také na hodiny dramatické výchovy, díky kterým měl možnost si poprvé zazpívat před publikem. „Poprvé jsem zpíval na veřejnosti ve školním představení. Užíval jsem si všechen ten chaos kolem a chtěl jsem to zažít znovu,“ řekl. A to se mu splnilo: mohl se věnovat své lásce k divadlu a touze stát na pódiu v záři reflektorů. Mimo jiné se objevil ve hře *Chitty Chitty Bang Bang*, kde si zahrál roli Buzze Rakeťáka. Přestože se tahle postava, která pochází z *Toy Story – Příběhu hraček*, v knize *Chitty Chitty Bang Bang* neobjevuje, škola kvůli představení předlohu trochu upravila. Jelikož je Harry znamením Vodnář, vždyc-ky rád experimentuje, a tak s tím neměl žádný problém. Jindy zase hrál hlavní roli ve hře o myšákově jménem Barney.

Harry se ovšem věnoval i jiným dramatickým aktivitám než jen hraní – brzy se mu dostalo příležitosti víc zpívat. Zájem o hudbu v něm probudil jeho otec. Když už bylo jasné, že Harry zpěv miluje, koupil mu dědeček přístroj na karaoke a jedna z prvních písní, kterou si s ním Harry zazpíval, byla *The Girl of My Best Friend* od Elvise Presleyho.

Další příležitost naplnit touhu po vystupování před obecnstvem se Harrymu naskytla na střední škole na Selkirk Drive v Holmes Chapel, když dostal

nabídku, aby se přidal k rockové kapele. Jeho kamarád Will hledal zpěváka pro skupinu, kterou zakládal. Navrhl Harrymu, aby se přidal a zkoušel s nimi. Všichni členové kapely byli s pohledným Harrym jako frontmanem velmi spokojení a složení kapely bylo kompletní.

Pak už si jen potřebovali vymyslet nějaké jméno. Byl to právě Harry, kdo navrhl, aby se jmenovali White Eskimo. Trochu zvláštní název, hodil by se spíš pro noční klub nebo koktejl než pro teenager-skou rockovou skupinu. Byl ale každopádně osobitý a nikoho nic lepšího nenapadlo, tak se na něm shodli. Harry je vynalézavý; nebylo to naposledy, kdy vymyslel jméno hudební skupiny. White Eskimo se inspirovalo stylem poppunkových formací, jako byla například kalifornská skupina Blink-182. Harry je také fanouškem Jack's Mannequin a podobných kapel. Nicméně jeho tři největší hudební inspirace stojí absolutně mimo škatulku pop-punku. Jsou jimi Michael Jackson, Elvis Presley a Freddie Mercury. V dětství také miloval písně jako *Free Fallin'* od Johna Mayera a blízko měl i k tvorbě Michaela Bublého. Každý ze členů White Eskimo se inspiroval trochu někde jinde a nakonec z toho vznikla docela obstojná hudební formace.

Brzy začali hrát na školních besídkách a vystoupili také na jedné svatbě. První píseň, kterou spolu

zahráli naživo, byla *Summer of '69* od Bryana Adamse. Po nějaké době se kluci dozvěděli, že se pořádá krajská talentová soutěž pro skupiny, a rozhodli se do ní přihlásit. Jak později Harry vysvětlil moderátorovi *X Factoru* Dermotu O'Learymu: „Před rokem a půl jsme se zúčastnili soutěže *Souboj skupin* a vyhráli jsme. Vítězství v téhle soutěži a hraní před tolika lidmi mě utvrdilo v tom, co chci dělat. Bylo hrozně vzrušující stát před tou spoustou lidí a zpívat. Chtěl jsem to zažívat znovu a znovu.“

Vítězství udělalo dojem i na ředitele Harryho školy Denise Olivera, který soutěži odehrávající se v jídelně přihlížel. Později pan Oliver vzpomínal: „White Eskimo tady vyhrálo *Souboj skupin*, když byl Harry v desátém ročníku. Od té doby zde zpíval při mnoha příležitostech.“ Harryho pěvecké nadání jednoznačně zanechalo hluboký dojem v lidech, kteří byli při jeho prvním vystoupení v publiku.

Skutečně, někteří žáci, kteří tato vystoupení zažili, si dobře pamatují, co tehdy viděli. Například Bethany Lysyciaová řekla časopisu *Crewe Chronicle*: „Byli opravdu skvělí. Všechny zaujali, nejvíc ale zářil Harry. Všichni jsme věděli, že umí zpívat, protože si neustále zpíval na školních chodbách. Vždycky bylo jasné, že se stane hvězdou, a podle mě je čím dál tím lepší.“

Na internetu se objevila videa, na kterých skupina hraje *Summer of '69* na svatbě. Přestože je na nich

Harryho hlas přirozeně poněkud vyšší než dnes, chová se na pódiu tak, jak je pro něj charakteristické: skáče, dívá se dolů na podlahu, zatímco se zhluboka nadechuje, pohybuje se zkrátka jako ten kluk, kterého známe z One Direction. Další písní, kterou kapela hrávala pravidelně, byla skladba od skupiny Jet s názvem *Are You Gonna Be My Girl?* Jedno video pak zachycuje členy kapely během zkoušky a je z něho patrný jejich smysl pro humor.

Hraní na svatbě jim přineslo první výdělek: členové kapely za své vystoupení dostali 160 liber, které si mezi sebe spravedlivě rozdělili, a každý tak získal 40 liber. Jak Harry s nostalgií vzpomíná, dostali také zadarmo sendviče. Nicméně mnohem cennější než peníze i sendviče dohromady byly zkušenosti a zpětná vazba. Lidé Harrymu říkali, že je přirozený pěvecký talent a frontman. Jeho charisma a chování na pódiu zaujalo jednoho hosta na svatbě, hudebního producenta, muže znalého branže, který ho přirovnal k jednomu z nejlepších frontmanů britské hudební historie, k Micku Jaggerovi z Rolling Stones. Pro Harryho to bylo obrovské vyznamenání! Byl hrdý a nadšený z veškerého pozitivního ohlasu, kterého se mu dostalo. Stal se místní hvězdou a minicelebritou dlouho předtím, než ho poznal celý národ a později i celý svět. To, spolu s jeho chlapeckým šarmem a okouzlujícím vystupováním, způsobilo, že se

o něj zajímala spousta dívek ještě dřív, než ho účast v *X Factoru* vystřelila do výšin mezinárodní slávy.

Harry tvrdí, že první dívka, se kterou si byl blízký, byla dcera jedné Anniny kamarádky. Poznali se, když bylo Harrymu šest, a byl z nich rozkošný páreček. Harry dokonce koupil jí i sobě stejné plyšové medvídky. Popisuje ji jako „sladoučkou holčičku“. Ve dvanácti si našel první opravdovou známost a prohlašuje, že „první pořádné muchlování“ zažil s dívkou ze školy.

Harryho spolužačka Lydia Coleová se svěřila časopisu *Crewe Chronicle*, že to ona byla první Harryho dívkou. „To, co vidíte v televizi, je opravdové,“ řekla. „Harry byl vždycky takový – drzý a okouzlující.“ Když se stal Harry díky One Direction známým, začaly se šířit zvěsti o tom, že má s dívkami bohaté zkušenosti a že se jimi rád chlubí. „Harry se často chvástal tím, s kolika holkami spal,“ uvádí „zdroj blízký Harrymu“ citovaný časopisem *NOW*. „Mluvil o šesti.“ A dodává: „Harry rád flirtuje.“ Během soutěže *X Factor* i po ní se Harry ze všech členů One Direction choval nejvíc sebejistě, když přišel do styku s atraktivními ženami. Když s nimi mluvil, projevíly se nasbírané zkušenosti a Harryho sebevědomé a suverénní vystupování jako by ani nepatřilo teenagerovi.

Harryho rodina se rozrostla, když mu matka představila svého nového přítele Robina. Oba se velice